

օրաբեր
Բ սարի, թիւ 156 (248)
զինը՝ 2ո.
դասիչ 69149

Երևան 375010
Հանրապետության 47

hbo. 581841. ֆախ 562941
stjbfx 243266 CIPRISU

S.O.S.

Ա-ն դասրաս
է օգնել
Հայաստանին

Երեկ կայացած թիֆինգում Հայաստանի նախագահի նամուլի բարությանը մասնակի նշանակությունը պահպանվելով առաջիկա իրադարձությունները նեց, քեզ Ուգրելկուսանի և Թուրքմենսանի միջև ծագած խնդիրների դաշտառով նվազել են Հայաստան ողարկվող զազի ծավալները, որի դաշտառով այդ երկրներ են մեկնել ոլենախարաններ Վիզեն Չիտեյյանն ու Գագիկ Չահրապյանը: Բանակցություններ են տարվում զազի մասնակարարությունների բանակն ավելացնելու ուղղությամբ, քայլ առայժմ ուրեմն կոնկրետ արդյունք չկա: Պրեմիեր Սույուղյանը նաեւ անդրադառն Հայաստանի նախագահի ողարկած նամակներին, նեելով, որ արդին ստացվել է ԱՄՆ-ի նախագահ Ջորջ Բուչի դատասխան նամակը, որում նա իր անձնական համակրանքն է հայտնել Լեռն Տիր-Պետրոյանին «ի դեմս նրա տեսնելով ուժեղ եւ ժողովրդավարական սկզբունքներին հավատարիմ դեկալարի»: Նամակում նաև նշվել է, քեզ ԱՄՆ-ը կարող է աջակցել Հայաստանին, մասնավորապես մարդասիրական օգնությամբ, ցանկացած ժամանակ, երբ հանրապետությունն ունենա դրակարիքը:

Նեկտարների 24-ի երեկոյան Հայստանի նախագահը հեռախոսագրուցներ է ունեցել նաև Ռուսաստանի նախագահ Բ. Ելցինի, Վրաստանի Գերագույն խորհրդի նախագահ Էջմիածղ Ծեմարդանձի և Ղազախստանի նախագահ Նուրսուլբան Տ. Նազарբաևի հե-

Նազարատի հետ:

Հայաստանի դաւոնական նար-
միններն սացել են նաև ՄԱԿ-ի գլ-
խավոր Խարտուղար Բուտրու Ղափի Ե-
ղուարդ Ծեւարդնածեին ուղարկված
նամակի դատճենը, որում նա առա-
ջարկում է միջանցք բացել Հայա-
ստանի Հանրապետություն ուղարկվող
բնուների համար: Ա 3.

ԿույիսԵր

Ժակ Շիրակը
հնարավոր է
այցելի Հայաստան

Վատահելի աղբյուրների վկայությունների համաձայն, 1993 թ. հունվարի սկզբին Հայաստան դեմք է այցելի Ֆրանսիայի նախագահի թեկնածու, հանրապետական կուսակցության դեկանաց. Փարիզի հաղաքագլուխ ժակ Շիրակը: Ենթադրվում է, որ Հայաստանի դեկանաց վարության հետ համապատասխան հենքարևություն գործում է:

Կողիրեն ու Գրա
Ուսասատանի դաշտանուրյան նա-
խարար Պավել Գրայովը հետաձգեց
զեկտմբերի 25-ին նախատեսված այ-
ցելուրյունը Պիսեցիի թիժքահրապա-
րակ: Խնչողս «Ի՞ն» հայտնի դա-
ճավ, Պավել Գրայովն Անդրեյ Կողի-
րենի հետ այսօտ ոյսէ և մնկմեր ժննի:
Դեկտմբերի 28-ին նաև կիանդիթեն

Էրթուղանիու

Կողիրեն ու Գրայովը այսօր ԺԱՅՈՒՄ

Ուստամբի դաշտանորյան նախարար Պավել Գրաշովը հետաձգեց դեկտեմբերի 25-ին նախատեսված այցելուրյունը Պլաստեկի թիվհարավարակ: Խնդրես «ԽՖ»ին հայտնի դառնավ, Պավել Գրաշովն Անդրեյ Կողմանի հետ այսօց մեջ է մնելու ժնե:

ԱՄՆ ղետարուղար Լութենս Իզրը-
բրգըի հետ, որին վերջնական ժամ-
փ թերեն մարտավարական զննի կր-
ճառանան դայնանագլութ: ԱՄՆ ի ղետ-
արուղար Ժնև կծանանի կիրակի հ-
րեկոյան: ԱՄՆ ի ղաւողանուրյան
նախարար Ռիչարդ Չեյնի հնարավոր
ներկայության մասին հայտնի չէ:

Նախագահի հրամանագիրը
ի նորաս վետքանների

ուժերի վետեանների Եղրումը ռազմական կառուցվածների ծեւավորման գործում: Նաեւ նախաժեսվում է հասկացնել որոշակի տարածներ, ուժեղանել դաշեազմում զոհվածների հիշատակը հավերժացնող կորողների դաշտանությունը, հայկական հետօնատեսությամբ դարբերաբար եթե Տամադդրել վետեաններին, նրանց փորձը օգտագործել զորակոյի անցկացման եւ դրա բարովության գործում:

Uchurh

415 բռնագաղթված դադեստինցիներին գնուքյուն չի հասնում

8-րդ օրն է Խորայելի կողմնաց արտասված և լիքանանի կողմնաց մերժված 415 դադաստինցիները անօգնական սղասում են հարավային լիքանանի «անվանգության գործում», խստ շուշը մմեռվա դայմաններում, առանց որեւ նոր օգնություն ստանալու հավակ նուրյան: Խորայելի կառավարությունը երեկ արտահերք նիս գումարելով մերժեց Միջազգային Կարմիր խաչի խնդրանք՝ օգնության շարապուն ուղարկել արտասված դադաստինցիներին, որոնցից շատերն արդեն հիվանդ վիճակում են գտնվում: Մյուս կողմից, լիքանանի վաշարեց Ռաֆիկ Դարիշին հայտարարեց, թե լիքանանը բոլլ չի տալու, որ մարդասիրական օգնություն անցնի իր տարածից, դարագան նկատելով բացառադիմու Խորայելի դատասխանավուրյունը: Իր հերթին կարողիկ Պատը երեկ Ս. Պետրոս Եկեղեցում Ս. Ծննդյան աօրիվ հավաքված 10 հազար հավատացյալների առաջ Բոսնիայի եւ աշխարհի նյուս «Տափ» կետերի շարին հիւատակեց նաեւ արտասված դադաստինցիներին, հանդուժմողանակության կոչ անելով բոլորին: Ավելացնենք նաեւ, որ Եվրոպական մի շարք երկրներ բժնագաղրված ներին առաջարկել են արտասահ տա Շոլանդիայում եւ ուրիշ երկրներում, ինչը մերժվել է Համասի կողմից: Վերջինս ողնուել է, թե արձակված 415 ը կիանց վանի միայն իր հայրենիում, ընտանեան օրախններում:

ված արդյունքները հայտնիով, ո
աղրեջանական՝ կազմավորումն
ըն սկզբում հաջողվել է ճայթել հա
կական դաշտանորյունը և կա
ժամանակով գրավել Ազգակ զյո
յը, բայց հայկական կազմավորու
մերն այնուհետեւ ուժգին հակահա
ված են հասցել քենամուն դու
ռութեալով Հայաստանի սահմանն
ից: Մարտենի ընքացքոմ աղրեջա
նական կողմից զոհվել է մոտ 70 զի
վոր. Խփիվել է քենամուն 5 տանկ և
գրահամեմենա, ամրոցովին սարքի
վիճակում առցրավել է մնկ գրահա
մեմենա: Բրիֆինգի ժամանակ լրա
րդները տեղեկացան նաեւ, որ մա
տա

Գերազույց
դը փորձուա-
ռուալ լինե

Իրանի Խղամական Դանուադիտուրյան
նախագահ Հաւելի Ռաֆսանջանին ե-
րեկ Թթիրանի զիսավոր մզկիրում ուր-
բարօյա իր Խարզի ընթացքում զգու-
ացրեց Ծոցի Երկրներին և համարես
Արու Դարին, որոն դամական վկա-
յակուումներով հողային դահանջներ են
ներկայացնում Իրանին: Ռաֆսանջանին
ասաց, որ Երեկ կղզիների Արու Մուսա-
յի, Մեծ Թոմի և Փոքր Թոմի նկատմամբ
դահանջներ ունեցողները դեմք է լավ
իմանան, որ դրանց համելու ծանա-

«Իսլամ եղբայրներ» են Աթոռավայրը

Եզիդական ոստիկանությունը երեկ ծեր-
բակալի ծայրահետ կրոնական «Խոյամ
Եղբայրներ» (Ախուան Սուսլիմին) կազ-
մակերության 20 անդամների, նրանց
մեղադրելով աղօրինի հօշակված ա-
ռեւրական մի ընկերության միջոցով
կրոնական հրահրումներ ֆինանսավորե-
լու հանցանելով: Նույն կազմակերութ-
յան առավել կրոնամոլ մի բաց Զիհան
իսլամին 1980 թվականին սղանել էր

թեն առաջարկում էին 30 մլրդ ուսուցչի: Եթզ այս տուայլ վերաբերունքը դաստիարակության հարցման մեջ պահպան է գործություն ունենալու համար:

Ձերքակալվեց 2000
հինգույն ծայրահեղական

Հինգու կրօնի տատկանող ըուց 10 հազար հոգի երեկ եր էին կազմակերպել դեղի Այոլիա նահանգի մզկիթը, որը խանդել էին եկու տարաք առաջ։ Երի նոյաբակն էր մզկիթի վայրում, որի կառակցությամբ հինգունեց դնդում են, թե այն իրենց սրբավայրն է, կազմակերպել աղորք։ Հնդկական ոստիկանությունը, որն սկզբից հետեւում էր ցուցարաներին, մզկիթի մոտ ձերքակալեց նաև ցից առավել ակտիվներին, որոնց մեծամասնությունը հինգու ծայրահեղական կառականություններ են։

Stowulf

զործունեության տնտեսական
խրանման ուղիների, ծեռներեցու-
թյան ծավալման մեջ նյութական
շահագրգուվածության դերի զոր-
ծաղրման մասին, մենք դեմք է-
շանտեսական «միաբանական սերը»
ազգային միասնականությունը
«քննիանութիւն օգուտը», համազգա-
յին շահերը: Ուստի, բնարկելու
այլ երկների, արդյունավետ զործու-
տնտեսական համակարգերի փորձը
մենք երեի ոչ միայն դեմք է ոզե-
տրվենք շահագրգության դրդադա-
ճանի մկոն զործաղրման դրական
արդյունքներով, այլև տեսնենք դրա-
գացանական հետեւանքները, զգու-
շանանք նույն այդ «փող շինելու»
մոլուցիւ ազգը ներսից դայրեցնե-
ցու վանզից: Շահի փառարանու-
մը նույն Ամերիկայում բնավ է
անվնաս չի մարդկանց քարոյակա-
ռության եւ հոգերանության հա-
մար, այն ասիհման, որ ամերիկա-
ցի հայտնի հոգերան եւ սոցիոլոգ-
էրիս Ֆրանք ամերիկացիներին
քննություն է իրեւ «հիվանդ հա-
սարակության»:

Հայ ծեռնարկչատիրորյան մոտի
վացիոն համակարգի նողատակա-
սլաց ծեւավորման խնդիրն առա-
վել կարեւութուն է հատկապես այն-
դարագայում, որ ներկայումս մենք
կանգնած ենք ծեռնարկատերի
գործարաւների, գործատերի բվի-
րոխածեւ աճի շեմին։ Ծեռնա-
մուս լինելով աղաղեականաց-
ման և սեփականաւորհման գոր-
ծընթացներին, մենք բնականարա-
դիսի գոնե ընդհանուր գծերով
դատերացնենք. թե ինչ կերպ. դր-
ագադանաների ինչոյիսի համա-
կարգով է հնարավոր առավելա-
ցույնո բացահայտել ազգի ծեռ-
նարկչատիրական ներուժը. դրանով
ու անկառական ծավալել հայ-
ուսարակուրյան արմատական սե-

Հայկական մենքօմենի ձեւա-
լորման բարոյական իհմենը
Դրադասնառների համակարգի
հետավորման և կառավարման խն-
դրյան անխզելի է առհասարակ ազ-
գի բարոյականորյան ծեւալորման
և կառավարման հարցերից: Կոնկ-
րետ բարոյական ո՞ր հատկանիւ-
թեր և անհրաժեշտ լրախուսել-
ողականուաց սերմանել հայա-
պիների մեջ, ինչին է հարկավոր ա-
նենից առաջ ուսադրություն դառ-
նել ոչ միայն աշխատանքային դր-
ադասնառների ներդաշնակու-
յունն աղափակություն, այլև բովան-
ակ ազգի բարոյական առողջու-
յանը, տկրությանը, համախմբ-

անդուրյանը նոյստեղու հանար:

Սա ինքնին ծավալուն թեմա է և առանձին բննակչան առարկա դիմումի դատնա: Ասեն, որ մեկ անգամ մամուլում արդեն առիր ունեցել եճ շուշափելու ազգային վեածնոյի բարոյական հիմքների հարք («Դադուրյուն», նոյեմբեր, 1989):

Հայ խո, կարելի է առանձնացնել երեք հասկուրյուն, որոնք մեզ այերին կույժ անհրաժեշտ են այօր եւ որոնց ձեռավորմանը ողիսի դատակառողջված լինեն ողջ կրական հանակարգը, դասիստական միջոցառումները, բարոզույան զանազան ձեւերը, արվեստի երազդեցուրյունը եւ այլն: Մեզ են որդես անհաների եւ թե որդես ավագական ամրողուրյան ազի: Կենսականութեն անհրաժեշտ առողջական երեք հասկուրյուններն են արժանադաշտավորյունը, արդամությունը եւ աշխատախորյունը:

համակարգը: Գիտեմ, որ ասվածն կարող է անընդունելի բվալ: Ուստի որդես աղացույց տիկի քերեն լին գուն, որ լավագույնն ըյութեղացնում է ժողովրդի այս կամ այն յուրահամակարգությունը: Ահա ունեն բոլոր ընդդիմախառները փորձեն այս ազգերի լեզվում գտնել մեր «հայություն անել» ինքնավարկարեկի արտահայտության որևէ համարժելի նկատմամբ: Իսկ մենք ինքներս ենք չեն ասում, քեզ այսինքը հայր, որովհետեւ բուրդի, ուստի համար դա չենք ասի) «հայություն», այսինքն՝ վատություն է արել: Ընդհակառակը նույն լեզվի վեղուծությունը ցոյց է տալիս, որ հարեւան ազգերը բացասական բարոյական համակարգությունները միմյանց են վերագրության մեջ առաջակա անդամները: Այսուհետեւ որինակ, անզիացիները ունեն մի արտահայտություն French leave, բառացի՝ «հեռանալ ֆրանսիացու ղեկա»: Իմաստը սուստվուած առանց հրաժեւ տալու, անընդհակառակ հեռանալն է: Բայց, եկեմ ու տեսնեմ որ ֆրանսիացիները միտենույն երեսությունին ասում են նույն անգլ. *English leave*՝ «հեռանալ անգլիացու ղեկա»: Մեկ օրինակ կ. անզիացիներն ասում են Dutch courage, բառացի՝ «հոլանդացու բազություն»: Իմաստը հարածի բազություն: Իսկ մենք, կրկնում ենք, ինքներս ենք «հայությունն» ու «Վատությունը» նույնացնում: Մի՞քս սա արժանադարձությունն ունեցող ազգի վարչություն է: Այս ինքնավարկարեկությունը

մտայնությունները։ Գուցե դարձյան
ոմանց վիճելի կրվա, սակայն մեզ
հայերիս մեջ արդարանքության
դակասը, ըստ իս, մեր ազգային ա-
մենաքնորու առանձնահատկու-
թյուններից է, անուուես, ցավաի ա-
ռանձնահատկություն (այնողևս, ու-
Վարդան Այգեկցու-Հովհաննե-
թումանյանի «Մի կարիկ մեղրը՝
առավելադիս հայկական եւելույ-
թ)։ Կարող եմ աղացույց-հաստա-
տումների երկար շարժ բերել, բայց
սահմանափակվեմ Միմայել Նար-
քանդյանի այն դառը արձանա-
գործությամբ, թե «չենք տեսանոմ մը-
ծառ, որ ազգը միարան գործակցու-
թյամբ տնկած լիներ... խնդրում են-
ցոյց տալ մեզ երկու հայ, որ միա-
սին խորհուրդ կատարած լինեին
ազգի հատաջադիմության վերա»։

Ոչ միայն նախօրինակ է բարե-
մալ իրադրության մեջ, այլև առ-
հասարակ մեր համատեղ կյանքու-
թ աշխատանքում մենք կկարողա-
նանք խոսափել «մի կարիկ մեղրը՝
սինդրոմից», զերծ մնալ մինյան-
վա գոռալու, միմյանց հրամայելու-
թ մեկս մյուսին չխելու անարդյու-
նավես գործելակերպից ևս չարժ-
միսիրարվել այն բացատրությամբ-
թե այսոյնիս բնավորություն ուրի-
ազգերին էլ է բնորու։ Մենք մեզ
խնդիրները ուիսի լուծենեմ, թե չ-
միշ էլ կարելի է ավելի վաս-
նանանելի, վասից վարը, եթե առ-
գովի ծգսենք ավելի արդարամի-
դառնալու, եթե միմյանց փնտվելու

իամազգային ֆրուտացիան, ոչ
մանավանդ աղազգային ել հսկացային գաղափարների ու վայրի ստուգային ներխուժութեանը հայկական խողովրյուն:

Առավել եւս ոլիսի ուշադրություն դարձնենք աշխատասիրության նորատակապաց ծննդավորմանը: Անբույլատեղի անհոգություն բարձիրողի անեկ առհասարակ ախտանիքային դաստիարակության գործը: Ուրան էլ վերջինս անցաւասնամյակներում զննելացվել եւ տակավին դահլուանում է հսկայական գաղափարախությունը տարեկան տարեկան միևնույն է, կարելի անեսել աշխատանիքայի դաստիարակության ազգային համամարդկային նշանակությունը:

Աշխատասիրության սերմանութեանը ազգային դաստիարակության հայակրության հիմնական ուղին դից մնեն է: Եթ սա նույնական բնակչությունը չէ: Հայոց մնացեան այս հակացել ու դաշզամել են մենք: Աշխատանիքային և ազգային դաստիարակության համակարգի ու ուսուցանության գաղափարի լավագույն ծննդավորմանը, կարծում եմ, ովքել եղիա Տեմիրճաղայանը: «Ազգի համար հարածամ աշխատինք, եթե քարտ իմ, հարտ իմ և մարտ իմ: Ազգի մը հանրության գարզացումն ու զորացումն էն կախումն ունենալու ազգին անհատից զարգացումն ու զորացումն, եւ փոխադարձ: Աշխատինք եռանդրամը

նենք մերը, շատենք ավելի կատարյալը, բայց մեր ճամփողությանը հարազատ ասացված):

Եկեւ հիւեն զոնք մի ժանիսը հայ ժողովրդական առածներից եւ ասացվածներից, որոնք շատ օգտակար կարող են լինել աշխատանքային կյանքի կազմակերպման, աշխատափորյան (նաև մյուս բարյական հատկությունների) ծերավորման, ավելի լայն հայկական մենեջմենտի ծերավորման և զորանուրյան սոցիալ-հոգեբանական կողմի աղջահովման տեսակետից: Osar հեղինակների զանազան ասույրների, նախկին զաղափարախոսուրյան վերացական և վերաբարձր կոչերի վիշտարեն ժողովրդական ինաստրյունն ասում է աշխատել է դեմք. եկեւ ընորդով աշխատենք:

«Ես աղա, դու աղա, մեր աղունք ո՞վ աղա»: «Ով աղարի, ոչ դալարի»: «Համբեռն, որ համ թերեն»: «Բանն ով անի՞ ես ու դու, հացն ով ուտի՞ ես ու դու»: «Ուտիչի աշխատանքը փոր չի կտացնի»: «Պար մճնուղը ոլիսի տուրա»: «Առու տուր են ասել, ոչ թե՝ առ ու կու»: «Երկարը տամ-տամ կծնեմեն»: «Բանը էղուցվա մնաց, իմացիր կորակ զնաց»: «Բաղնիք մճնուղը ոլիսի թբնի»: «Մի ձեռով երկու ծմեռոկ շեն թռնի»: «Տաշած բարդ զետնին չի մնա»: «Տասը չափի մեկ կտի»: «Մշական կատուն ծուկ չի քննի»: «Ուժով ուստիած մասունքը կատարուի»:

ՎԱԼԵՐԻ ՄԻՐԶՈՅԱՆ

Անհաղթ «Ազգ»
Խոյժեցր 21, 2
դիմումներ 4, 1

3. ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԵԼԵՋԱՄԵՏՈՒՏ

Ազգային հոգեբանությունը եւ մենեգմենը

չ՝ մեզանում ցավալիորեն տարածված օսարամոլորյան, այլազգիների նկատմամբ ստորագրության (ուղարկության) հաճախ փորձում ենք բողակել ինքնարդարանալ «հյուրասիրությամբ») իիմնական ուստանաներից մեկը: Մի խոսքով, անձնային ու ազգային արժանապատճենության առողջ զգացմունքի ծևակորումը մեր ամրուց բարոյական, աշխատանքային դասիարակության համակարգի իիմնակարը դիմի համարվի: Այդ բվում դառնա հայ գործարքի բարոյական կողեխոյ զիսավորության մեջ:

Արդարանուրյունը անձի այն համկուրյունն է, որի ընուհիվ նա ունակ է դառնում նիւս, ըստ արժանվայն զնահատելու թե իր եւ թե ուժեների արժանիքները, զանազանելու իշաղաճուրյուններն արդարացիի և անարդարացիի, դաշտանի ու անհայտի ասրբեական առումով, ընդունելու կամ մերժելու առկա փոխանակային հարաբերությունները (վաստակի եւ վարձատության, հանցանի ու դաստի միջև եւ այլն): Հնուց ի վեր արդարանուրյունը համարվել է մարդկային ամենամեծ առարկությունը: Ժամանակակիցից մենեօմնենում բացառիկ ու ապարագուն է դարձվում կողեկիրքի դեկապարի, մենեօների այլ ունակությանը՝ լինել արդարանիւս, կարդանադար արդարութեալ յուրաքանչյուրի

կատարել դաշտան զնահամումը.
կատարել յուրօրինակ դատավորի
դեր աշխատանքային բախումների
ժամանակ եւ այդն: Սա առավել
ուս կարենու է հայկական մենեջ-
մենտի համար, որովհետեւ, կարծու-
ման, իննոց արդարանքուրյան դա-
լասն է, որ մեզ դառակտում է,
որով չի տալիս միջյանց զնահամու-
մանը ներկայացնել, կարենեցնել, միշտաբել, մի-
տոսով խոշընդուռ է ազգային
համախմբքածուրյանը եւ հետեւա-
ր իջեցնում համատեղ աշխա-
տանքի արդյունավետարյունը, ան-
ուակի սրում անհատապատճեական

ნაխანდხლი, გარესახუსელი ფი
ქართველი ანტელტორენი ენტერისტის
მემკვიდრეობის მიზანი არ იყო მართვა
ამას მხედვების გადასახლება, არა მართვა
ამას მხედვების გადასახლება, არა მართვა
ამას მხედვების გადასახლება, არა მართვა

աշխատանի երջանակներուն։ Սա արդեն մեզ մոտեցնում է եռորդ համկուրյան՝ աշխատասիրության ծեփութան խնդրին։ Դարձաւ շարունակ մեր ժողովուրդը գոյահետև մել է իր աշխատասիրության ընունակությունը, սերնդեւ-սերունդ փոխանցելու «ուսիկ ճեռքերի» զովքը հիշատակությունը։ Վարդեսաց ճարտարյանը դրվագների է ազնիվ աշխատանքը բազակայացնել դրա բարոյական վեհականությունը բազում լեզենդների, հեղինակների, առաջնորդների, ասացված ների նիշոցուլ։ Պատահական չեւ, որ այլազօի հեղինակները մեզ նոյն դեմք դրվագնել են ամենից առաջ որդես արատող, առեղծագործող ազգի։ «աշխատակեր ու խելամիտ ժողովրդի» (Ծնանուիլ Կան)։ Սակայն չքալարադիքներ ազգային իմանածնաշխողության լոկ այս մեկ եղանակով (մանավանդ, կրկնեած միտք, ուրիշների կարծիք միւս կը ընտրողաբար է ընկալվում, միակողմանի), այլ իմաներու մեջ հարցանեմ կարո՞ղ ենք, իրավունք ունենալու ասելու, որ այսօրվա վիճակով խօսադիր աշխատանի աշխատասիրության մեջ չկան անհանգույցնություններ, ասգնաղահարույց մի-

Կան այդոյիսի երեսուցներ եւ աշխատանքի հանդեղ ակնհայք բացասական վերաբերմունք, եւ հարածուն հեղոնիզմ երիտասարդության ըջանում, և աշխատանքուն «գլուխ ողափելու» զանազան ձևեր, եւ հանցավոր, դորտարութական տաճադրությունների սարածուս։ Այս երեսուցները չին կառող չիններ, անհետանք չին կառող ննալու հայ մարդկանց ուստական առելակերպի եւ գործելակերպի դարտադրումը, ոչ երկրաշարժի դաշնառած սրեսը, ոչ ննեկային

սորված և աշխատախոսի զար
խրանքանը, կղեկչիվի համերա
խորյան ամրադրմանը, ֆիրմա
ընդհանուր նոյատակների կենսա
գործմանը, աշխատանքային եռա
դի բացահայտմանը, արդյունավե
տուրյան և ուսկի աղահովմանը
Մեր արտադրանակերում, աշխատա
ժեղերում, ուսումնական հաստառ
բյուններում այժմ յուրաժեսակ վա
կուում է դատելից իշխանութեան բա
լոր կարգախոսները: Անտարկույ
աշխատանքը փառարանոյ հին կո
չերն այլեւս չեն կարող կիրառվել
աշխատանքային և բարոյակա
դասիարակուրյան համակարգու
դրանք այն ժամանակ էլ ենու կո
իրապարյունից, ավելին, որդես կար
ծավոր բարող վարկարեկում էին
ազնիվ, բարեխստճ աշխատանքը. ին
չեցնում աշխատավոր մարդու ենուի
նակուրյունն ու վարկը: Սակայն
ինչորեւ արդեն ասվեց, մենք չունե
մ իտարվենք աշխատանքային դր
դադասաների այս եղանակոց
գործածելով ոչ թե վերացական
այլ ազգային ուղղվածություն ու
ներու լուրջանելու:

Նկատի ունեմ ամենից առաջ հայ ժողովրդի հանճարեղ բանահյուսությունը, մանավանդ առած ներն ու ասացվածները: Առհասարակ տարօրինակ, զարժանալի բարեւ, թե որքան ինչ ենք մենք դրան ընդդրկել մեր դաստիարակչական համակարգութ: Երբ, բավկան և համեմատենք, ասենք, ոռուսասանյան թերերեւի լեզուն այսօր բուն ձաղկութ աղբող հայաստանյան մանութի լեզվի հետ, հետևրեն կանոնագիրները, որ մեր թերերեւի լեզուն գրեթե զուրկ է բանահյուսական հարսությունից: Եթեի սա ընդհանուր եւելույթի դրսեւություններից մնկն է, յուսք մեր հայերին մի տակ անտարերեւ վերաբերմունքին մասին է հանդեպ հայոց լեզուն: Հաճախ անզամ կարելի է տեսնել օտար լեզվից (համարդիս ուսեւենից) բառացի դատճենված ասավածքի օգտագործում, մինչդեռ ու

բազաս սարսօթ գարզապիտապ: Լավ սկիզբ կիմներ զիտազործնական համաժողովի հրավիրումը բնույթյան առնելու համար այդ ժագրի և կիմներնի անելիխները, ծեւալուրելու նախաձեռնող մի խոմք: Չեմ կասկածում, որ «Հայկական մննեցմնեն» ծրագրով կիմսաթերվեն և ազգօգուտ այս ծեսնարկմանը դատարան կլուզանայրեն չափ ու չափ կազմակերպություններ:

Պարզից է յարգ է, որ մեր փոխարեն ոչ ոք չի ճշակի հայկական մննեցմնենի հիմներ և չի մատուցի մեզ սկրտելով վրա: Սա մենք ոլիս անենք մննեցմնենի տիսարանները, ընդհանրացումների հակում ունեցող զործարաւ նարդիկ, տնտեսազեները, տողովողները, ազգագրազեները, հոգեբանները, դատարանները: Հայկական մննեցմնենը կրինի այնողիսին, ինչողիսին մենք այն կարարենք:

